

Guid-Franse Wijnen

door Rudolf Perik

Titel: Zuid-Franse Wijnen

Auteur: Rudolf Pierik

Omslagontwerp: Judith Baltus

Eerste druk april 2019

Uitgeverij: U2pi BV Den haag

ISBN: 9789087598471

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotocopiën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

*Zuid-Franse
Wijnen*

door Rudolf Pierik

Inhoud

<i>Wijnbouw in Frankrijk</i>	9
Algemeen	9
De Franse wijnbouw in getallen	9
Het begrip 'terroir'	10
Nieuwe naamgeving	13

<i>Languedoc</i>	15		15
Appellations	15	Minervois la Livinière	32
Algemeen	15	Montpeyroux	33
Druivenrassen	19	Pézenas	33
Appellations	19	Picpoul de Pinet	34
Cabardès	19	Pic Saint Loup	35
Cabrières	21	Quatourze	36
Clairette du Languedoc	21	Saint-Chinian	37
La clape	22	Saint-Chinian Berlou	38
Corbières	23	Saint-Chinian Roquebrun	39
Corbières Boutenac	24	Saint Christol	39
Faugères	25	Saint Drézéry	40
Fitou	26	Saint Georges D'orques	41
Grès de Montpellier	27	Saint Saturnin	42
Limoux	28	Terrasses De Béziers	43
Malepère	29	Terrasses du Larzak	43
La méjanelle	30	Terres de Sommières	44
Minervois	31		

Roussillon 46

Algemeen			46
Druivenrassen	47	La Tour de France	50
Appellations	48	Lesquerde	50
Côtes du Roussillon	48	Tautavel	51
Côtes du Roussillon Villages	49	Mauray	52
Caramany	49	Collioure	52

Provence 54

Algemeen	54	Coteaux Varois en Provence	62
Druivenrassen	55	Côtes de Provence	63
Appellations	56	Côtes de Provence Fréjus	64
Bandol	56	Côtes de Provence la Londe	65
Les Baux-de-Provence	57	Côtes de Provence Pierrevert	66
Bellet	58	Côtes de Provence Sainte-Victoire	67
Cassis	59	Palette	68
Coteaux D'aix-en-Provence	60		

Sud- Ouest 70

Algemeen	70	Coteaux du Quercy	80
Druivenrassen	72	Côtes du Marmandais	82
Appellations	72	Côtes du Frontonnais	83
Béarn	72	Côtes de Duras	84
Bergerac	73	Côtes de Millau	85
Béarn Bellocq	75	Côtes de Montravel	86
Brulhois	76	Entraygues et du Fel	87
Buzet	77	Estaing	88
Cahors	79	Gaillac	89

Haut-Montravel	91	Pacherenc du Vic-Bilh	99
Irouléguy	92	Pécharmant	101
Jurançon	93	Rosette	101
Madiran	95	Saint-Mont	102
Marcillac	96	Saint-Sardos	103
Monbazillac	97	Saussignac	104
Montravel	98	Tursan	105

<i>Corsica</i>			<i>107</i>
Algemeen	107	Appellations	108
Druivenrassen	108		

<i>Dessertwijnen</i>			<i>111</i>
Appellations	111	Maury	116
Banyuls	111	Muscate de Mireval	117
Muscate du Cap Corse	112	Muscate de Rivesaltes	117
Muscate de Frontignan	113	Monbazillac	118
Muscate de St.Jean-de-Minervois	114	Gaillac	119
Muscate de Lunel	115		

<i>Literatuur</i>			<i>121</i>
-------------------	--	--	------------

<i>Nawoord</i>			<i>122</i>
----------------	--	--	------------

Wijnbouw in Frankrijk

Algemeen

In Frankrijk begon de wijnbouw in de 6e en 7e eeuw v.Chr. met de komst van de Grieken. Daarna ontwikkelde de wijnbouw zich met de komst van de Romeinen verder en verspreidde zich naar het noorden van het land. Op dit moment kennen we in bijna alle 80 departementen wijnbouw, behalve in het uiterste noorden, waar het te koel is. De verbouw van wijnstokken vindt historisch gezien vooral plaats in het zuiden van het land (aan de Middellandse Zee). De rivieren de Garonne bij Bordeaux, de Rhône in het oosten, de Loire in het midden en de Moezel in het noordoosten kenden al vroeg wijnbouw. Ook ontstond wijnbouw in bergachtige gebieden als de Jura en Savoie. In de loop der tijd werd het wijng gebied van de Languedoc-Roussillon in het zuiden aan de zee het grootste aaneengesloten wijnbouwgebied.

Vaak is het zo dat hoge rendementen per ha de kwaliteit van de wijn in negatieve zin beïnvloeden. Ook het oogstjaar bepaalt niet alleen de opbrengst maar ook of een wijn goed dan wel slecht van kwaliteit is.

Frankrijk kent een groot aantal wijnbouwgebieden, die hoge eisen stellen aan de wijnen; de beste wijnen dragen de volgende namen: AOP/AOC (47% van alle wijnen) en Indication Geographique Protégée, IGP (28%). De rest bestaat uit Vins de France (vroeger vin de table) en Vins sans Indication Géographique.

De Franse wijnbouw in getallen

Circa 16% van de wijn die in de wereld (met een totale productie van 250 miljoen hl) geproduceerd wordt, is afkomstig uit Frankrijk als een van de grootste wijnproducenten. Het areaal wijngaarden bedraagt echter slechts 3% van het totale Franse landoppervlak.

De export van Franse wijn is groot, 54% daarvan geschiedt naar

landen in Europa, 46% naar landen buiten Europa. Frankrijk is onder alle wijnbouwlanden van de wereld de grootste exporteur (30% van het geproduceerde volume); in 2017 bedroeg de exportwaarde 8,4 miljard euro's.

Frankrijk produceerde in 2017 36,9 miljoen hl wijn, dit was 19% lager dan in 2016. Deze productiedaling werd veroorzaakt door vorst in het voorjaar en droogte gedurende het hele seizoen. Deze daling vond ook plaats in andere wijnlanden in Europa zoals Italië en Spanje.

Het wijnbouwoppervlak in Frankrijk bedroeg in 2017 750.000 ha, circa 10% van het wijnbouwoppervlak van de wereld. In totaal bestaan in Frankrijk 142.000 wijnbouwbedrijven; het aantal personen dat in Frankrijk werkt is vele malen groter dan het aantal wijnbouwers. Dit laatste betreft mensen die werkzaam zijn bij coöperaties, handel, opslag van wijn, verpakking, transport, verkoop, export etc.

De productie van circa 3500 soorten wijn is als volgt verdeeld: rood (54%), wit (24%), rosé (18%) en een restgroep dessert- en mousserende wijn (4%). Ook wordt naast de standaardwijnen een deel van de oogst bestemd voor cognac, enz. De verdeling van de wijnen is als volgt: AOP (het vroegere AOC) 47%, IGP 28% (Indication Géographique Protégée, het vroegere Vin du Pays), Vin de France 17% (het vroegere Vin de Table) en een restgroep (8%). Frankrijk produceert het grootste percentage kwaliteitswijnen van de wereld.

Van de in Frankrijk geproduceerde wijn wordt 65% verkocht in supermarkten. De consumptie van wijn in Frankrijk bedraagt 42 l per jaar per persoon; dat is per persoon 1,3 glas wijn per dag.

Het begrip 'terroir'

Het Franse begrip 'terroir' wordt vaak gebruikt om aan te geven dat de wijnbouw door een complex van factoren wordt beïnvloed: klimaat (temperatuur, licht, regenval), bodemgesteldheid en de keuze van

druivenrassen. Ook de breedtegraad, in Frankrijk tussen 42 en 49,5° NB, domineert het begrip terroir.

Er bestaan zeer verschillende typen klimaat in Frankrijk: mediterraan (aan de Middellandse zee, met droge, hete zomers en milde winters), een bergklimaat (met extreem koude winters: Alpen, Vogezen en Jura), een gematigd klimaat (met warme zomers en koude winters: midden Frankrijk) en een zeeklimaat (met zachte zomers en milde winters: Champagne en Chablis). Uit dit overzicht blijkt dat de temperatuur tamelijk dominant is. Lage temperaturen, vooral nachtvorst in het voorjaar, maken het bijvoorbeeld in de Chablisstreek noodzakelijk om te beregenen. Bij extreem lage temperaturen in de winter, is wijnbouw onmogelijk omdat de wijnstokken bevroren. De temperatuur speelt samen met de lichthoeveelheid (intensiteit, aantal zonuren) een grote rol. De productie van suiker via de fotosynthese wordt namelijk sterk bepaald door temperatuur en lichthoeveelheid.

De beschikbaarheid van water is essentieel voor de druivenstok, die water betreft uit de bodem. Water wordt aangevuld door regenval. Een overmaat en een tekort aan regen beïnvloeden de productie en de kwaliteit van wijnen in negatieve zin. Bij extreme droogte mag er in sommige regio's beregend worden. In het voorjaar en de zomerperiode kan hagel grote schade aanrichten. Late nachtvorst blijkt soms fnuikend zoals dit in het voorjaar van 2017 het geval was in de Champagne, Bourgogne, Loire en Languedoc-Roussillon. Soms speelt een hoge luchtvochtigheid in het late najaar een belangrijke rol bij het ontstaan van Botrytiswijnen in bepaalde gebieden. Regen rond de oogsttijd is ongewenst omdat te veel aan water de wijn zal verdunnen.

Omdat het klimaat geleidelijk verandert met hogere temperaturen, meer licht en soms extreme regenval zal de wijnbouw geleidelijk verschuiven van zuid naar noord. Dit zal op allerlei regio's ook in Frankrijk invloed uitoefenen, bijvoorbeeld op de rassenkeuze; hogere temperatuur en meer

licht veroorzaken hogere suiker- en alcoholgehaltes.

Er bestaan in Frankrijk een groot aantal bodems (o.a. zand, kiezel, leem, klei, molasse, steentjes, graniet, kalk, basalt en gneiss, enz.), die grote invloed hebben op de wijnbouw: waterbeschikbaarheid, doorluchting, porositeit, wateropname, beschikbaarheid en oplosbaarheid van voedingsstoffen (N,P,K,Mg enz.), bodemtemperatuur, wortelontwikkeling. De bodem heeft ook een grote invloed op de kwaliteit van de wijn en haar organoleptische eigenschappen. Enkele voorbeelden: Beaujolaiswijnen van het ras Gamay ontstaan het liefst op granietbodems, Pinot Noir wijnen uit de Bourgogne en de Champagne verkiezen kalkbodems, kiezelbodems in de Bordeauxstreek zijn optimaal. De keuze van de druivenrassen moet nauwkeurig worden afgestemd op het type bodem. Opvallend is vooral dat hoge producties per ha onder andere als gevolg van het type bodem dat gekozen is, de kwaliteit van de wijnen in negatieve zin beïnvloedt. Daarentegen leveren arme bodems met een laag rendement per ha de beste wijnen.

Het spreekt vanzelf dat de ras(sen)- en onderstammenkeuze in de wijnbouw van alle factoren binnen het terroir de belangrijkste is. Iedere bodem prefereert zijn eigen rassen omdat ras, bodem en klimaat sterk aan elkaar gebonden zijn. Het probleem is dat de wijnbouwer in spé een keuze moet maken, meestal op grond van ervaringen van collega wijnbouwers uit een bepaalde streek. Zo moet een wijnbouwer beslissen of hij vroeg- of laat rijpende rassen kiest voor aanplant. In elk geval moet de gekozen onderstam resistent zijn tegen de druifluis. Het liefst moet een ras (ten dele) resistent zijn tegen allerlei ziekten. Daarbij moet bedacht worden dat de Franse wijnbouw verantwoordelijk is voor het gebruik van veel ziekte- en onkruidbestrijdingsmiddelen. Dit laatste gegeven blijft zowel voor wijnbouwers zelf, voor omwonenden, als voor wijnconsumenten een zeer verontrustende zaak. Tenslotte kan geconcludeerd worden, dat de rassenkeuze in sterke mate de smaak en kwaliteit van wijn bepaalt.

Nieuwe naamgeving

Sinds 2009 zijn de Franse wijnautoriteiten overgestapt op een volledig nieuwe benaming van alle typen wijn, die aansluit op de regels van de EU. Vroeger werden de volgende namen gebruikt: AOC (Appellation d'Origine Contrôlée), V.D.Q.S, Vin du Pays en Vin de Table. Nu zijn de benamingen geworden: AOP, IGP, Vin de France en Vin de Table.

AOP (Appellation d'Origine Protégée) ging het vroegere AOC vervangen, maar in feite veranderde er zeer weinig. Wie een AOC bezat, kon dit vervangen door AOP, maar in de praktijk wordt nog vaak gesproken van AOC. Volgens de EU is AOP een wijn van de hoogste kwaliteit en moet die uit een goed omschreven gebied afkomstig zijn. AOP kent strikte criteria: een minimaal alcoholgehalte, maximale productie per ha, goede omschrijving van de te gebruiken druivenrassen, beplantingswijze en oogstmethode.

IGP (Indication Géographique Protégée) kwam in de plaats van het vroegere Vin du Pays. De regels voor IGP zijn veel minder strikt dan bij AOP. De kwaliteit van IGP wijn is minder dan die van AOP. Het IGP gebied is ook in omvang groter dan de AOP en bevindt zich over meerdere zones en departementen. De keuze van druivenrassen is, tamelijk vrij en veel breder dan bij de AOP. Er is meer opbrengst per ha is toegestaan en het omschreven gebied is veel groter dan bij de AOP. Vaak krijgt IGP een tweede naam IGP Languedoc-Roussillon of bijvoorbeeld IGP Côte du Larzac.

Vin de France (VDF) is in de plaats gekomen van het vroegere Vin de Table. Bij VDF is er sprake van een wijn die afkomstig moet zijn uit Frankrijk. De wijn kan stammen uit alle wijnstreken van het land. Op het etiket mag, maar hoeft niet, het druivenras en oogstjaar vermeld worden.

De meest eenvoudige wijn draagt de naam VSIG, deze afkorting betekent Vin Sans Indication Géographique. Deze wijn vermeldt op het etiket geen oogstjaar en druivenrassen. VSIG is vaak een assemblage van

verschillende wijnen en is kwalitatief een matige wijn.

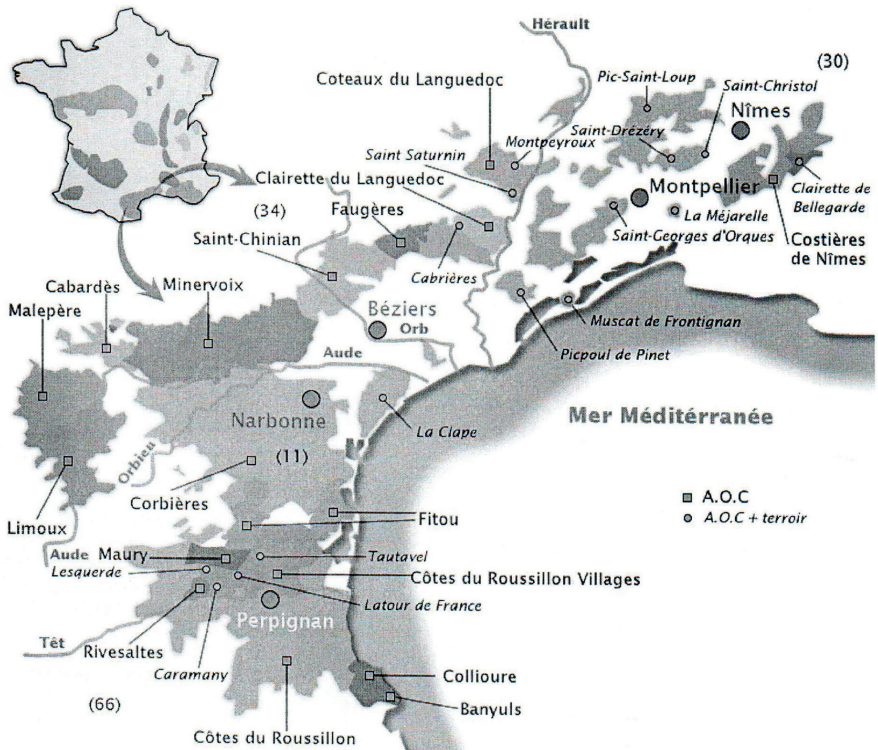
Op etiketten met AOP worden ook nog vaak een van de volgende classificaties gebruikt: Village, Cru Bourgeois, Grand Cru, Grand Cru Classé, Deuxième Cru, Grand Reserve, enz.

Languedoc

Appellations

Algemeen

De wijnbouw in de Languedoc kent een lange historie, die begint met de komst van de Grieken, gevolgd door de Romeinen rond 200 jaar voor Chr. De Romeinen waren verantwoordelijk voor het ontstaan van de wijnbouw niet alleen in de Languedoc, maar in heel Frankrijk. Bekende Latijnse namen uit die tijd waren Narbonensis (Narbonne) en Marsillia (Marseille). Na de Romeinse periode werden de wijngaarden verwoest door de Visigoten en andere stammen. De katholieke kerk

speelde met Karel de Grootte een belangrijke rol bij het weer tot stand komen van de wijnbouw. Vanaf de Middeleeuwen kwam de wijnbouw weer in opkomst vooral door toedoen van de kloosters. In 1531 werd zelfs de eerste mousserende wijn geproduceerd, Blanquette de Limoux, in het Benedictijner abdij in Saint Hilaire. De export van wijn werd sterk bevorderd door de aanleg in 1681 van het Canal du Midi vanuit de Languedoc naar de Gironde aan de Atlantische Oceaan; later zou dit kanaal geen grote rol meer spelen vanwege de concurrentie met wijn uit de Bordeauxstreek. Geleidelijk werd de productie van wijn sterk opgevoerd waardoor zelfs sprake was van overschotten en lage wijnprijzen. Als gevolg van de overproductie vestigden zich rond 1791 in Zuid-Frankrijk talrijke distilleer bedrijven, die eau-de-vie gingen produceren; hierdoor verdwenen de wijnoverschotten, omdat uit 9 liter wijn slechts één liter sterke drank ontstond. Omstreeks 1830 waren in de Languedoc talrijke distilleer bedrijven te vinden. Rond 1855 werden spoorwegen aangelegd naar het noorden waardoor de afzet van vooral eenvoudige wijn sterk toenam en overschotten daalden.

In de periode 1867-1868 verscheen de druifluissiekte, die afkomstig was uit Amerika; ook verschenen rond 1855 twee schimmelziekten, waardoor de wijnbouw volledig in diskrediet raakte. Pas nadat druifluissiekteresistente onderstammen geïntroduceerd werden uit Amerika, kwam de wijnbouw er weer geleidelijk bovenop. Door toedoen van de Wijnbouw Universiteit van Montpellier kreeg de wijnbouw weer gestalte.

Toch werd in de loop der jaren het ontstaan van wijnoverschotten geregeld een probleem. Ook door de komst van de pied noirs uit Algerije rond 1950, vergroten de wijnoverschotten zich. Als gevolg hiervan stegen regelmatig de overschotten met als gevolg zeer lage prijzen voor wijn. Rond 1970 was de kwaliteit van wijn onder de maat; dit kon alleen opgelost worden door een sterke reductie van het wijnbouwareaal en de productie per ha. In de periode 1970 tot 1980 werd vooral aandacht geschonken

aan het produceren van kwalitatief hoogwaardige wijnen. Het ontstaan van diverse appellations in 1982 en 1985 en de introductie van het begrip 'Vin du Pays' rond 1987 (in 2009 IGP genoemd) kreeg de wijnbouw weer gestalte. De eerste appellations, die ontstonden waren: Fitou, Faugères, Saint Chinian, Coteaux de Languedoc, Corbières en Minervois. De AOP Coteaux de Languedoc heet sinds 2007 Languedoc; hiertoe behoren de volgende AOP's: Cabrière, Grès de Montpellier, La Clape, Pézénas, Picpoul de Pinet, Quatorze, Terrasses de Béziers, Terrasses de Larzac en Terres de Sommières. Vele andere AOP's worden in nu volgende hoofdstukken behandeld. De Languedoc produceert op dit moment de volgende wijnen: rood, rosé, wit, mousserend en vins doux (dessertwijnen).

Het gebied Languedoc (langue betekent taal en oc ja) strekt zich uit vanaf de Rhônedelta (Nîmes) via Béziers, Narbonne naar Carcassonne. Het gebied is gelegen in 3 departementen: Gard, Hérault en Aude. Lang werd de streek in het Franse zuiden (Midi) Languedoc-Roussillon genoemd, thans spreekt men van Languedoc. De Languedoc strekt zich uit over een lengte van 130 km langs de Middellandse Zee; naar het binnenland bedraagt de breedte 50 km.

Soms wordt de Languedoc verdeeld in de volgende regio's: Carcassès (rond de stad Carcassonne), Chañon de Saint-Chinian (rond laatst genoemde appellation), Région biterroise et basse vallée de L'Hérault (Hérault), Région montpelliéraine (rond Montpellier), Région nîmoise (rond Nîmes), Montagne Noir (rond het Massif Central en het Massif du Cabardès).

Languedoc vormt het op vier na het grootste wijngebied van Frankrijk; dit betreft zowel wijnbouwoppervlak als de economische waarde van de geproduceerde wijnen. Het gebied telt bergachtige regio's (zoals ten zuiden van de Cévennes) in het noorden, maar ook vlakke gedeelten naar de kust van de Middellandse Zee in het zuiden. Er bestaan grote hoogte verschillen die liggen tussen 50 en 400 m boven zeeniveau. De aanplant vindt ook

plaats in de vaak alluviale vlakten, daarop kan gemechaniseerd worden geogost. De algemene teneur bestaat dat vooral rode wijnen uit hoger gelegen gebieden kwalitatief beter zijn dan die van de vlakten.

Het is onmogelijk om correcte statistische gegevens te geven met betrekking tot wijnbouwareaal (ha) en geproduceerde wijn (hl). De belangrijkste oorzaak hiervan is dat de wijnen uit Languedoc en Roussillon bijna altijd als één geheel worden gegeven. Daarnaast is het niet mogelijk om de verschillende wijnsoorten apart te geven voor de Languedoc; ook is het niet duidelijk op internet te vinden hoe de verdeling (AOP, IGP, tafelwijn) is. Naar schatting produceert de Languedoc per jaar 435.000 hl wijn op een wijnbouwareaal van 8700 ha; de gemiddelde productie is derhalve 50 hl/ha. De productie van biologische wijnen is aanzienlijk.

De opbrengsten in hl per ha zijn als volgt: rood 75, rosé 12, wit 13; in sommige streken zijn de opbrengsten lager, van 40 tot 50 hl/ha. De wijnproductie verdeling is als volgt: rood 75%, rosé 10%, wit 15% en een kleine restgroep (vin doux, mousserend). De wijnen worden soms afgevuld in speciale flessen bouteille occitane (in buikvorm met lange hals). De alcoholgehalten liggen tussen 11,5 en 13 %. Verreweg de meeste wijnen zijn droog met 3-4 g/l suiker. De opleg van de rode wijnen ligt tussen 3-8 jaar, voor wit en rosé is dat 2-3 jaar. De afzet van wijn geschiedt voor 67% in Frankrijk, de export bedraagt 33%.

In de Languedoc heerst overwegend een mediterraan klimaat met droge en warme zomers, een zacht voor- en najaar en een milde winter. Twee honderd dagen waait er een koele wind met de naam Tramontane vanuit het noorden; vanuit het westen wordt het weer ten dele bepaald door de Atlantische Oceaan met een zeewind, vanuit de Middellandse waait een wind met de naam Marin. De neerslag (400-600 mm) valt vooral in het voor- en najaar. Het aantal zonuren bedraagt 2600-2900. De bodems zijn van streek tot streek zeer verschillend: kalk, leisteen, mergel, klei, zand, kiezel, molasse en graniet. De alluviale bodems langs de rivieren zijn het

vruchtbaarst. In hoger gelegen gebieden zijn de bodems vaak arm.

In onderstaande is een overzicht gegeven van de belangrijkste blauwe en witte druivenrassen en de appellations.

Druivenrassen

Blauwe rassen

Grenache	Lladoner Pelut	Mourvèdre
Syrah	Carignan	Cinsault
Counoise	Piquepoul Noir	Bourboulenc Carignan Noir
Morrastel	Terret Noir	Grenach Gris

Witte rassen

Clairette	Grenache Blanc	Marsanne
Piquepoul Blanc	Tourbat	Vermentino
Roussanne	Carignan Blanc	Macabeu
Viognier	Bourboulenc Blanc	Terret

Appellations

Cabardès

Dit kleine wijnbouwgebied, dat in 1999 een AOP kreeg, ligt ten noorden en noordwesten van Carcassonne en ten zuiden van de Montagne Noir.

Gelegen in het departement Aude bevindt Cabardès zich ten noorden en het noordwesten van de Minervois en ten noordoosten van de AOP Malapère. Het bergachtige gebied met 300 wijnbouwbedrijven kent 18 wijnbouwgemeenten, ligt op hoogten van 100-350 m boven zeeniveau en bezit drie rivieren: Dure, l'Orbiel en Clamoux.

Het klimaat is enerzijds Mediterraan, anderzijds Atlantisch met steeds wind uit het oosten of het westen. Het zeer zonnige klimaat kan als volgt

gekaracteriseerd worden: sterke zoninstraling, relatief droge juli maand, hete en droge zomers, zachte winters, 2900 zonuren. De regen valt gedurende het hele jaar en bedraagt 695 mm. De bodems kennen een grote verscheidenheid: leisteen, kalk, leem, mergel, graniet en klei. De vruchtbaarheid van de bodems bepaalt in sterke mate de opbrengst per ha.

Er bestaan zeer veel kleine bedrijven, naast enkele grote. De maximale opbrengst bedraagt 50 hl/ha, vaak is dat minder. Met een wijnbouwoppervlak van 525 ha worden 26.000 hl wijn geproduceerd. De maximale druivenopbrengst mag 6500 kg/ha bedragen. Of mechanische wijnbouw wordt bedreven is afhankelijk of in de vlakke dan wel tegen hellingen wordt geteeld.

Het druivensortiment is afhankelijk van het type wind dat er waait. Bij een wind vanuit de Atlantische Oceaan worden Bordeauxrassen geteeld (circa 50%): Cabernet Sauvignon, Cabernet Franc en Malbec, Merlot. Bij een wind vanuit de Middellandse Zee teelt men voor 50% o.a. Grenache, Mourvèdre, Cinsault en Fer Servadou. Ofschoon er officieel twee AOP's bestaan voor Cabardès Rouge en Cabardès Rosé, is men tamelijk vrij in de rassenkeuze.

De purperrode wijnen hebben een aandeel van 85%, de rosé beslaan 15%. Er worden geen witte wijnen geteeld. De aroma's die voor rode wijn worden beschreven zijn zeer uitgebreid: exotische rode vruchten, cassis, zwarte kers, geconfeite vruchten, leer, aardbei, pruim en bloemen. Van rosé's zegt men dat ze geuren naar rode vruchten, framboos en aardbei. Bijna alle wijnen bezitten voor de vinificatie 189 g/l suiker, na de vinificatie is dat 4 g/l; er wordt een alcoholgehalte bereikt van 11,5%.

Omdat er een zeer groot aantal kleine wijnbouwbedrijven te vinden zijn, wordt het grootste deel van de oogst verwerkt door enkele coöperaties. Het bekendste bedrijf in de Cabarnès draagt de naam Lorgèril.